

[Bilgrav-Nielsen]

medføre, er der gode udsigter til en betydelig forbedring af betalingsbalanceforholdet i 1987.

Afgørende bliver også, hvilket resultat der kommer ud af forårets overenskomstforhandlinger. Det Radikale Venstre deler den opfattelse, at lønforhandlingerne bør føres til ende af parterne selv, idet vi forudsætter, at parterne er fuldt opmærksomme på, at en dansk konkurrenceevneforbedring er en forudsætning for en bedre betalingsbalance og for øget beskæftigelse. En forbedret konkurrenceevne opnås kun, hvis lønomkostningerne i Danmark stiger mindre end i de lande, vi konkurrerer med, som det så rigtigt hed i den socialdemokratiske regerings politisk-økonomiske udspil af 1. september 1982, ca. en uge før den trådte tilbage. Det ville være interessant at høre i dag, om Socialdemokratiet stadig har den holdning.

Hvad de offentligt ansatte angår, er det Det Radikale Venstres opfattelse, at deres lønninger skal følge lønudviklingen i den private sektor og i øvrigt udvikle sig i overensstemmelse hermed. Efter finansredøgørelsen at dømme vil den økonomiske udvikling i udlandet og her i landet få et noget andet forløb i de kommende år end hidtil. Det er positivt, at betalingsbalanceproblemet synes at blive noget mindre. Det er negativt, at beskæftigelsen ikke vil vokse så meget som hidtil.

Ingen kan imidlertid sige noget som helst sikkert om, hvordan udviklingen bliver, ligesom vi heller ikke er i stand til at sige noget sikkert om, hvad resultatet bliver af forårets overenskomster. Hvad der derimod med ret stor sikkerhed kan forudses, er, at der også i 1987 bliver brug for politisk beslutsomhed.

Det Radikale Venstre vil også i 1987 være i arbejdstøjet. Finansministeren antydede i går, at det kunne være ønskeligt med en kontakt til Det Radikale Venstre, før de egentlige rammer for ministrenes områder blev fastlagt for 1988. Jeg deler denne opfattelse. En sådan tidlig kontakt kunne føre til, at færre ændringsforslag så at sige i elvte time skulle passere finansudvalgets bord. Og selvfølgelig er det den nuværende regering og Det Radikale Venstre, der i fællesskab skal udforme finansloven for 1988, som vi har udformet de fem foregående – hvem skulle ellers?

Socialdemokratiet og SK stemmer senere i dag vidt forskelligt til finanslovsforslaget for

1987. Skulle de så næste år kunne enes? Næppe. Dertil kommer, at hr. Camre har udtalt, at SFs økonomisk-politiske program vil føre til samfundsøkonomisk selvmord. Og hr. Erling Olsen har sagt, at Socialdemokratiet da ikke kan gå til valg på et program for hele folket og så efter valget danne en regering for det halve folk, altså en S-SF-regering.

I øvrigt skal der jo slet ikke være valg i 1987. Der skal selvfølgelig først være valg i 1988. Indtil da arbejdes der stille og roligt videre med tingene som hidtil, og det betyder, at finansloven for 1988 vedtages torsdag den 17. december 1987. Efter vedtagelsen beder statsministeren om ordet for at give Folketinget en meddelelse af særlig karakter. Statsministeren vil her udskrive valget, og han vil med vanlig sans for brug af politiske knaldefakter sikkert ikke undlade at gøre opmærksom på, at netop denne dag, den 17. december 1987, er 20-års dagen for det største politiske drama i nyere dansk historie: det røde kabinets forlis.

Statsministeren vil udskrive valg til afholdelse den 10. januar 1988, nøjagtig på 4-års dagen for det seneste valg. Ingen skal kunne sige, at den nuværende regering og dens gode samarbejdspartnere ikke har gjort sit arbejde færdigt. Statsministeren vil se stort på, at den 10. januar 1988 er en søndag og ikke en tirsdag, for som han selv siger: han er jo ikke så konservativ, at det gør noget.

Arne Melchior (CD):

Hr. Svend Auken efterlyste i formiddags navn og adresse på det reklamebureau, som kan have stået fadder til udtrykket »vækstpause«. Jeg er i stand til at løse mysteriet. Vi har nemlig ved behændig og ikkeforbudt spionage fundet ud af, hvem der i fjor lavede hr. Svend Aukens slogan om Overdanmark og Underdanmark, og så henvendte vi os dér. Det var mig en glæde at konstatere, at hr. Svend Auken ikke brugte dette slogan i år og heller ikke egentlig kom ind på en argumentation, der overhovedet mindede om det.

Når jeg fremdrager det her, er det kun for med glæde at konstatere, at vi tilsyneladende på begge sider af midtergangen finder, at den filosofi var forføjlet. Det er ikke nok, at man har et godt reklamebureau, der kan fin-